

1. Statuten van de Partai Kominis Indonesia.
2. Strijdprogram.
3. Samenstelling van het Hoofdbestuur van de P.K.I.
4. Toelichting van de beginselen van de P.K.I.
5. Besluiten van de conferentie te Cheribon.
6. Besluiten van de conferentie te Solo.

Statuten van de Partai Kominis Indonesia.

- I.
- Art. 1. Naam: Partai Kominis Indonesia. (P.K.I.)
Datum en zetel: 21 October 1945, Djakarta (Batavia).
- II.
- Art. 2. Doel: Verenigen in een onafhankelijke politieke partij van arbeiders, landarbeiders en kleine boeren (proletariërs), ongeacht ras of geloof, die de klassenstrijd in hun land voeren tegen onderdrukking met de overtuiging, dat dit de enige weg is om de verdrukten te verlossen. De Partij steunt met alle middelen iedere politieke, economische en sociale beweging van de bevolkingsgroepen, die verdrukt zijn, indien deze groepen strijd voeren tegen deze onderdrukking, opdat hun verzet krachtiger wordt.
- III.
- Art. 3. Middelen: Om dit doel te bereiken heeft de Partij deze middelen:
- a. houden van cursussen, openbare of besloten vergaderingen, lezingen enz., voorts bevorderen van de kennis van het volk (betreffende maatschappelijke vraagstukken) met alle middelen.
 - b. uitgifte van tijdschriften en dagbladen.
 - c. het bevorderen en steunen van vakvereniging van arbeiders, landarbeiders en kleine boeren op de grondslag van de klassenstrijd.
 - d. uitgifte, verspreiden en verkopen van boeken, tijdschriften en andere geschriften en in de handel brengen van bovengenoemde dingen, ofschoon ze zelf niet door de partij uitgegeven zijn.
 - e. het bevorderen en steunen van coöperaties die de goedkeuring wegdragen van de Partij.
 - f. meedoen aan de verkiezing van de vertegenwoordigende lichamen.
 - g. indienen van verzoekschriften aan de vertegenwoordigende lichamen en overheden.
 - h. gebruikmaken van de rechten die het volk verleent.
- IV.
- Art. 4. Leden: Degene, die het eens is met art. 2 van de Statuten en de leeftijd van 18 jaar bereikt heeft, kan lid worden van de Partij. Verenigingen kunnen als lid toetreden met behoud van hun eigen naam. Het verzoek tot toetreding wordt geacht en erkend als collectief verzoek van alle leden van de vereniging. Als dit verzoek wordt ingewilligd, dan houdt het in de plicht om de besluiten van de Partij aangaande

politieke acties te erkennen en verder houdt het in, dat de toetredende vereniging het eens is met art. 2 van de Statuten. Het betekent niet, dat de leden van de vereniging lid worden van de Partij. Zij behouden het recht om hun aangelegenheden zelf te regelen, mits hun beslissingen en handelingen niet in strijd komen met de beginselen of het strijdprogram of enig besluit van de Partij. Men mag slechts lid zijn van een der verenigingen, die aangesloten zijn bij de Partij.

Als het Hoofdbestuur een aanvraag tot lidmaatschap, hetzij van een persoon, hetzij van een vereniging heeft afgewezen, dan kan men zijn verzoek indienen bij het Congres met passering van de sectie en het Hoofdbestuur. Het Congres beslist over dit verzoek.

Voorschriften over toelating als lid worden vastgesteld in het Huishoudelijk Reglement.

Art. 5 Leden van de Partij in een residentie worden ingedeeld in een sectie. Het Hoofdbestuur is gerechtigd een streek gelijk te stellen met een residentie. Elke sectie mag een of meerdere ondersecties oprichten. Elke ondersectie kan op zijn beurt ressorten in het leven roepen. De zetel en de grenzen van een ondersectie en de ressorten worden vastgesteld door de ondersectie en de samenwerkende ressorten.

Een ressort is verantwoording schuldig aan een ondersectie, een ondersectie aan een sectie, een sectie aan het Hoofdbestuur en het Hoofdbestuur aan het Congres.

Art. 6 Een sectie bestaat uit tenminste 6 leden. In buitengewone gevallen, ter beoordeling van het Hoofdbestuur kan een sectie bestaan uit minder dan 6 leden.

Art. 7 Indien een persoon woonachtig is op een plaats, waar nog geen sectie van de Partij is en lid wil worden, moet hij kennis geven aan het Hoofdbestuur, dat hem dan tot anggota tersiar: "loslopend" lid maakt. Indien op die plaats of op nabijgelegen plaatsen 6 "losse" leden zijn, kan het Hoofdbestuur deze leden in een sectie onderbrengen.

Art. 8 Het Hoofdbestuur kan ogenblikkelijk leden royeren, die zich hebben misdragen tegenover de Partij. Een geroyeerd lid kan zijn zaak aan het eerstkomende Congres voorleggen.

Art. 9 Een sectie, wier handelingen indruisen tegen de Statuten of die daden verricht met motieven, welke niet rechtmatig geacht worden door het Hoofdbestuur of die nagelaten heeft haar plichten te doen tegenover de Partij, wordt door het Hoofdbestuur geschorst.

Indien de in lid 1. van dit artikel genoemde overtreding begaan wordt door een lid, is de betrokken sectie bevoegd om het lid te schorsen en is verplicht om het Hoofdbestuur hiervan in kennis te stellen.

De schorsing van een "los" lid met betrekking tot bovengemelde overtreding geschiedt door het Hoofdbestuur.

Op het eerstvolgend Congres wordt het royement van de sectie of van het lid voorgesteld, uitgezonderd wanneer de schorsing intussen is ingetrokken, aangezien de reden tot de schorsing onrechtmatig is.

Indien de sectie of het lid door het Congres niet wordt geroyeerd, dan wordt de schorsing geacht te zijn ingetrokken.

V. Art. 10

Congres. Het Congres is de hoogste instantie in de Partij. Het congres bestaat uit afgevaardigden en "losse" leden, die het bijwonen.

Elk jaar op 20 October, de dag van de heroprichting van de Partij, en als het nodig is een of meerdere dagen voor of na die datum wordt het jaarlijks congres gehouden.

Het Hoofdbestuur kan te allen tijde een buitengewoon Congres of een spoed-referendum uitschrijven.

Art. 11

In het jaarlijks Congres worden behandeld:

- a. jaarverslag van het Hoofdbestuur over de werkzaamheden sinds het laatste Congres.
- b. financieel verslag van het Hoofdbestuur.
- c. verslag van de redactie van het partij-blad.
- d. werkzaamheden van de strijdmakkers en van de leden, die zitting hebben in de vertegenwoordigende lichamen.
- e. binnengekomen voorstellen.
- f. waar het aanstaande Congres gehouden zal worden.
- h. verkiezing van de leden van de redactie van het orgaan of van de krant van de Partij.

Art. 12

Indien het nodig geacht wordt, kan het Hoofdbestuur personen buiten de Partij uitnodigen om het Congres bij te wonen, waar zij het recht hebben om mee te doen aan alle discussies of aan de discussie over van te voren bepaalde onderwerpen.

Art. 13

Elk besluit wordt met meerderheid van stemmen genomen.

VI.

Art. 14

Leiding van de Partij: De Partij wordt geleid en vertegenwoordigd door het Hoofdbestuur, dat samengesteld is uit tenminste 9 personen - 5 van deze leden vormen het Dagelijks Bestuur en moeten op de plaats wonen, waar de zetel van de Partij is. Het Hoofdbestuur legt elk jaar op het Congres zijn functie neer en de leden zijn direct weer herkiesbaar.

VII.

Art. 15

Financiën: De geldmiddelen van de Partij bestaan uit:

- a. contributies van de secties, van de "losse" leden en van de verenigingsleden.
- b. giften.
- c. andere inkomsten.

De Penningmeester regelt de financiën van de Partij onder toezicht van het Hoofdbestuur.

Art. 16

Elk jaar binnen 4 weken na afloop van het Congres kiest de sectie van de plaats waar het Hoofdbestuur zijn zetel houdt, 3 van haar leden tot verificatie-commissie.

Elke 3 maanden verifieert deze Commissie de boeken en de kas van de Partij en de bewijsstukken en brengt rapport over haar onderzoek aan het jaarlijks Congres.

De leden van de Verificatie-commissie worden voor een jaar gekozen en zijn niet direct herkiesbaar.

VIII.

Art. 17. Pers: De Partij geeft organen en dagbladen uit. Jaarlijks kiest het Congres uit de leden de redactie van het orgaan of van het dagblad, die verantwoording aflegt aan de Partij.

De administrateur van het orgaan of van het dagblad wordt uit de leden aangewezen door het Hoofdbestuur.

IX.

Art. 18. Slotbepaling: Voorschriften betreffende de organisatie en de werkzaamheden van de Partij worden verder geregeld in het Huishoudelijk Reglement, dat door het Congres wordt vastgesteld.

De secties stellen een eigen Huishoudelijk Reglement vast, dat geen voorschriften inhoudt die in strijd zijn met de Statuten en het Huishoudelijk Reglement van de Partij en dat de goedkeuring moet wegdragen van het Hoofdbestuur, voordat het in werking treedt.

Art. 19. Alle onderwerpen, die niet geregeld zijn in de Statuten en in het Huishoudelijk Reglement, worden geregeld door het Hoofdbestuur.

Art. 20. De Partai Kominis Indonesia is opgericht op 9 Mei 1914 en na het verbod in 1926 op 21 October 1945 heropgericht voor onbepaalde tijdsduur.

Art. 21. Ontbinding van de Partij geschiedt na een referendum indien $\frac{3}{4}$ van het aantal leden besluit tot ontbinding. Deze leden die tot ontbinding besloten hebben, bepalen tegelijk de wijze van afwikkeling van de financiën van de Partij.

Art. 22. Veranderingen in de Statuten en het Huishoudelijk Reglement kunnen slechts geschieden door het Congres en moeten genomen worden door $\frac{2}{3}$ van het aantal uitgebrachte stemmen.

Art. 23. Deze Statuten zijn geldig vanaf 21 October 1945 tot het tijdstip, waarop een beslissing genomen wordt door het Congres, dat uitgeschreven wordt om over de Statuten en het Huishoudelijk Reglement te beraden.

Djakarta, 12 December 1945.

Het Hoofdbestuur.

STRIJDPROGRAM VAN DE INDON. COMMUNISTISCHE PARTIJ.

De Grondwet van de Indonesische Republiek moet waarborgen geven:

I. Structuur van de Staat:

1. De soevereiniteit ligt ondeelbaar en uitsluitend bij het volk.
2. De hoogste macht in de Staat moet behoren bij de volksvertegenwoordiging.
3. Afgevaardigden van het volk moeten de volksvertegenwoordiging uitmaken.
4. Zij worden door het volk gekozen en kunnen te allen tijde worden afgezet.
5. Alle mannelijke en vrouwelijke onderdanen van de Staat, die de leeftijd van 20 jaar hebben bereikt en die lezen en schrijven kunnen, hebben het recht om de leden van de volksvertegenwoordiging te kiezen.
6. Er moet een direct en geheim kiesrecht zijn op de grondslag van evenredige vertegenwoordiging.
7. Kiesgerechtigden zijn gerechtigd om gekozen te worden.
8. Verkiezing voor de vertegenwoordigende lichamen heeft plaats om de 4 jaar.
9. Kiezers kunnen te allen tijde bij meerderheid van stemmen de door hen gekozen leden laten uittreden (Recalle).
10. Streekgemeenschappen hebben het recht eigen inwendige zaken te regelen in de ruimste zin van het woord.
11. Elke streek heeft een eigen vertegenwoordigend lichaam.
12. De wijze en de voorwaarden van de verkiezing van de vertegenwoordigende lichamen van de streekgemeenschappen zijn dezelfde als van de verkiezing van de Centrale Volksvertegenwoordiging.
13. Alle ambtenaren worden gekozen en ontslagen door het volk bij meerderheid van stemmen.
14. Politie en leger worden afgeschaft en worden vervangen door een volksmilitie.
15. Militieplichtigen ontvangen hun gewone loon van hun werkgevers.

II. Rechten van den mens.

1. Vrijheid van persoon en huisvrede.
2. Vrijheid van meningsuiting in woord en in geschrift, recht van vereniging en vergadering en het recht om te staken.
3. Voor de wet zijn alle ingezetenen gelijk, ongeacht geslacht, godsdienst, nationaliteit en rang of stand.
4. Elke mens heeft recht op arbeid.

III. Economie.

Nationalisatie van alle bedrijven, die belangrijk zijn op het gebied van productie, distributie en financiën:

IV. Arbeiders.

1. Vaststellen van de arbeidsduur, tot ten hoogste 42 uur per week, met inbegrip van 1 uur rust per dag. De werkweek wordt vastgesteld op 6 dagen.
2. In gevaar opleverende bedrijven moet de arbeidsduur ter bescherming van de gezondheid van de arbeiders worden verkort tot ten hoogste 4 uren per dag.
3. Het systeem van overwerk wordt afgeschaft.
4. In het algemeen moet er een verbod van nachtarbeid zijn, uitgezonderd voor de continu-bedrijven. Voor dit soort toegestane arbeid mag niet meer dan 4 uur per nacht gewerkt worden.
5. Verbod van arbeid voor kinderen, die volgens de wet de school nog moeten bezoeken.
6. Bekorting van arbeidsduur voor jongelui van 16-20 jaar tot ten hoogste 4 uur per dag. Zij mogen geen nachtarbeid verrichten in gevaar opleverende bedrijven voor hun gezondheid en in mijnen.
7. Verbod van gevaarlijke arbeid voor vrouwen.
8. Verbod van nachtarbeid voor vrouwen.
9. Vrijstelling van arbeid voor vrouwen gedurende 8 weken voor en 8 weken na de bevalling met doorbetaling van het volle loon gedurende de bevalling en gratis toekenning van alle nodige hulp bij de bevalling.
10. Instelling in elk bedrijf van crèches voor zuigelingen en kleine kinderen en gelegenheid voor de voeding van deze kinderen.
11. Sociale verzekering voor de arbeiders van alle bedrijfstakken, als vergoeding voor het verlies van arbeidskracht als gevolg van: a. ziekte, b. ongeval, c. verminking, d. ouderdom, e. ziekte opgelopen door dit soort arbeid, f. overlijden (voor de weduwen en wezen), g. werkloosheid.
12. De premie van de verzekering wordt door den werkgever betaald.
13. Instellen van een arbeids-inspectie, gekozen door de vakverenigingen
14. Aanstellen van vrouwelijke controleurs voor de bedrijven met vrouwelijke arbeidskrachten.
15. Instellen van bureaux voor arbeidsbemiddeling, die ten nauwste moeten samenwerken met de vakverenigingen.

V. Boeren.

1. De P.K.I. strijdt steeds om te komen tot een organisatievorm voor de klasse van vrije landarbeiders.
2. De P.K.I. geeft steeds voorlichting over de verschillen in belangen tussen de landarbeiders en de boerenbourgeoisie, verschillen die nooit overbrugd kunnen worden.

3. Directe confiscatie van alle particuliere landerijen en grote stukken grond met eigendomsrecht.
4. Deze gronden moeten direct overgedragen worden aan de boeren, die georganiseerd worden in sovjets van vertegenwoordigers van het volk.
5. Nationalisatie van alle gronden in de staat. De P.K.I. waarschuwt de boeren om zich niet te laten verleiden voor het bezitten van een klein bedrijf. De productie van een dergelijk klein bedrijf is niet in staat om de nood van het volk te lenigen. De sociale Revolutie is de enige uitweg voor het volk om uit ellende en verdrukking te geraken.

VI. Opvoeding en Onderwijs.

1. De opvoeding moet zodanig gebeuren, dat het socialistische bewustzijn wordt doorleefd.
2. Er moet gratis onderwijs worden gegeven en de leerplicht wordt ingevoerd voor alle kinderen, jongens en meisjes, tot 16 jaar.
3. Het onderwijs moet ten nauwste samenhangen met de productieve arbeid in de maatschappij, vanwaar de kinderen voortkomen.
4. Voeding, kleding en de leermiddelen voor de leerlingen worden door de Staat geregeld en bekostigd.

VII. Geloof.

Er bestaat godsdienstvrijheid; de Staat mengt zich niet in godsdienst-zaken.

VIII. Belasting.

1. Zoveel mogelijk worden indirecte belastingen afgeschaft.
2. Belasting wordt geheven naar verhouding van de rijkdom op progressieve grondslag; de onderste lagen van het volk worden vrijgesteld van belasting betalen.
3. Alle winsten en inkomsten, direct of indirect, tengevolge van de oorlog worden geconfisceerd.

Djakarta, 9 - 11 - 1945.

Het Hoofdbestuur van de
Partai Kominis Indonesia.

P. K. I.

Samenstelling van het Hoofdbestuur:

Voorzitter	Mr. Moh. Joesoeph.
Secretaris	Mr. Soeprapto.
Secretaris II	
(tevens penningmeester)	Likasi A. Kasim.
Commissarissen	Md. Sain, W. Ardjo, Hamid Parpatih, Djalil, Hamid Soetan, E. Coerdian, D. Totong en Mr. Soetan Moehammad Sjah.

Opvoedingslichaam:

Voorzitter Mr. Soetan Moehammad Sjah.

Pers en voorlichting.

Voorzitter Hamid Parpatih,
Leden Boejoeng Saleh Peradioastra en
 E. Coerdian.

Adres van het Hoofdbestuur van de P.K.I.
Poerwosariweg No. 313, Solo.

Adres van de vertegenwoordiger van het Hoofdbestuur
Vioslaan No. 25 A, Djakarta.

Toelichting van de beginselen van de Comm. Partij Indonesia.

Als gevolg van de intensief geworden goederenruil is het verband tussen de beschaafde volkeren lucht geworden, zodat de vrijheidsbeweging van het proletariaat een internationale beweging moest worden, en inderdaad reeds lang dit karakter heeft gekregen.

De P.K.I., die zichzelf als onderdeel van het leger van het wereld-proletariaat beschouwt, strijdt ter bereiking van het einddoel, dat de communistische partijen in alle landen ook nastreven. Dit einddoel wordt bepaald door het karakter van de moderne burgerlijke maatschappij en door haar ontwikkelingsgeschiedenis. Het voornaamste werk van deze maatschappij is de productie van goederen, gebaseerd op kapitalistische verhoudingen. Deze kapitalistische productie-wijze brengt met zich mee, dat het grootste en beslissende aandeel er van, verder de productie- en de distributiemiddelen in handen zijn van een kleine groep, terwijl het grootste deel van de bevolking bestaat uit proletariërs, en half-proletariërs. Laatstgenoemden zijn door hun economische positie gedwongen voor altijd of tijdelijk hun arbeidskracht aan de kapitalisten te verkopen. Dit betekent, dat zij daarvoor loon ontvangen van de werkgevers - uit hun arbeid putten de bovenlagen van het volk hun inkomsten.

Het arbeidsveld van deze kapitalistische productiewijze wordt steeds groter in verband met de technische vooruitgang. Deze technische vooruitgang maakt de grote ondernemingen van grote economische betekenis. Verder is de technische vooruitgang oorzaak, dat kleine zelfstandige producenten in de verdrukking raken, zodat een deel van hen proletariërs wordt. Kleine bedrijven, die zich staande hebben kunnen houden, komen hoe langer hoe meer in een afhankelijke positie van het groot-kapitaal. Deze afhankelijkheid is soms duidelijk, soms vaag, maar hoe het ook zij, het kapitaal heeft de kleine bedrijven in haar greep. De vooruitgang in de techniek geeft den werkgevers de mogelijkheid om kinderen en vrouwen in het productie- en distributie-proces in te schakelen.

Verder heeft de technische vooruitgang tot gevolg vermindering van het gebruik van menselijke krachten. Daardoor is het aanbod van arbeidskrachten groter dan de vraag ernaar, zodat de positie van de arbeiders tegenover het kapitaal hoe langer hoe afhankelijker wordt, terwijl de uitbuiting van den arbeider door de werkgevers steeds toeneemt.

Deze toestand in de kapitalistische landen en de steeds heviger wordende wedloop tussen de landen op de wereld-markt, veroorzaken moeilijkheden in het verhandelen van de producten.

De voortschrijdende ontwikkeling van het productie-proces in de kapitalistische landen heeft ten gevolge over-productie. Dit komt duidelijk tot uiting in het voorkomen van crisissen in de industrie. Als begeleidend verschijnsel van deze crisissen zien wij het sluiten van bepaalde bedrijven voor lange of korte tijd. Door de crisissen en het sluiten van industrieën worden hoe langer hoe meer kleine zelfstandige producenten weggevaagd. Intussen wordt de afhankelijkheid van de arbeiders van het kapitaal steeds groter en de ellendige positie van de klasse der arbeiders wordt steeds heviger.

Dat de positie van de arbeidersklasse verslechtert, is vaak duidelijk te zien. Als het niet duidelijk te zien is, dan vergelijken men hun positie met de welvaart van de ondernemers.

Hoe groter de tegenstellingen worden in de kapitalistische maatschappij, hoe groter de ontevredenheid onder de klasse der arbeiders en uitgebuitenen tegenover de maatschappij-vorm.

Het proletarisch leger breidt zich steeds uit en het eenheidsbesef wordt sterker. Hun strijd tegen uitbuiting en verdrukking wordt heviger.

De technische verbetering veroorzaakt concentratie van de productie- en de distributie-middelen en brengt de kleine kapitalistische ondernemingen bij elkaar.

Daardoor is de mogelijkheid om de kapitalistische productie-wijze te vervangen door het socialistische stelsel groter geworden. Dit is de sociale revolutie, het doel waarvoor de Communistische Internationale strijd voert, zijnde het bewuste doel van de arbeidersbeweging.

Met de sociale revolutie zal het proletariaat het/privaat-eigendom van de productie- en de distributiemiddelen vervangen met gemeenschapsbezit en zal het een regeling der centrale organisatie voor de gezamenlijke productie in het leven roepen ten bate van de welvaart en de ontwikkeling van alle leden van de maatschappij en verder zal het de klassen-indeling van de maatschappij afschaffen.

Door zo te handelen, bevrijdt het proletariaat de onderdrukten, want het doet alle soorten van uitbuiting van het ene deel van de maatschappij door het andere teniet. De enige voorwaarde voor de sociale revolutie is het instellen van de dictatuur van het proletariaat, wat betekent het overnemen van de politieke macht door het proletariaat, welke het in staat stelt om elke tegenstand van de onderdrukkers te breken.

De communistische internationale voelt zich verplicht om het proletariaat op te voeden om hun hoogste plicht, die hun door de geschiedenis wordt opgelegd, uit te voeren. Zij organiseert het proletariaat om een onafhankelijke politieke partij naast de burgerlijke partijen op te richten om leiding te geven in de klassenstrijd, om uiteen te zetten de belangentegenstellingen tussen verdrukten en onderdrukkers, die onoverbrugbaar zijn. Verder verklaart zij aan het proletariaat hun rol, die de geschiedenis hun toegewezen heeft en de enige voorwaarde vormt voor de aanstaande sociale revolutie.

Tegelijkertijd leert de Communistische Internationale de uitgebuite massa, dat er geen hoop is op verbetering van hun lot in een kapitalistische maatschappij en zij wijst hun op de noodzakelijke komst van de sociale revolutie om zich uit de greep van het kapitaal te bevrijden.

De proletarische partij, dat is de Communistische Partij, nodigt de werkende en uitgebuite groepen van het volk uit om toe te treden in haar gelederen, indien zij het standpunt van de communisten betreffende het proletariaat delen.

Het imperialisme of het kapitalistisch tijdwerk is de hoogste trap van de kapitalistische economische ontwikkeling, waarbij het monopolistische kapitaal zijn hoogste betekenis heeft gekregen; zoals syndicaten, kartels en trusts. Het Bankkapitaal heeft zich verenigd met het industriekapitaal. Het geïnvesteerde kapitaal van het buitenland is groot geworden. De wereld is verdeeld door de rijkste landen. De economische verdeling van de wereld door de internationale trusts heeft zijn beloop gehad.

De imperialistische oorlog is niets anders dan een strijd om de macht over de wereld, het veroveren van de wereldmarkt door het bankkapitaal en om de kleine en zwakke volken uit te buiten. De wereld-oorlog van 1914-1918 was de eerste imperialistische oorlog.

Nu het wereldkapitaal deze hoge phase heeft bereikt, heeft nog de concurrentie plaats tussen het vrije en het monopolistische kapitaal. Het instellen van organisaties om de productie en de distributie van goederen te regelen door de banken of door de verenigde kapitalisten; de hoge levensstandaard als gevolg van het monopolistisch kapitaal; de geweldige uitbuiting van het proletariaat; de felle strijd op economisch, politiek, militair gebied; de wreedheden, de nood, de vernielingen, veroorzaakt door de imperialistische oorlog; dit alles wijst op de hoogste phase van ontwikkeling van het kapitalisme om te komen tot het tijdperk van het proletariaat, de sociale revolutie.

Alleen de sociale revolutie brengt uitweg aan het proletariaat om te komen uit het doolhof, gevolg van het imperialisme en de imperialistische oorlog. Hoeveel de moeilijkheden ook mogen zijn, gepaard gaande met de sociale revolutie, al mochten mislukkingen voor enige tijd niet uitblijven en hoe groot de golf van de contra-revolutie ook is, zeker is, dat uiteindelijk de

-3- overwinning aan de kant van het proletariaat ligt. De sociale Revolutie is het moment waarop het proletariaat zich volledig voorbereidt om de politieke macht over te nemen om zodoende politieke en economische veranderingen in te voeren. Onze leuze op dit ogenblik kan, gezien de maatschappelijke verhoudingen nu, niets anders zijn dan het uitroepen van de sociale revolutie.

Om deze sociale revolutie te verwezenlijken moeten er zijn volkomen vertrouwen en een hechte kameraadschap en eenheid en een direct verband met de revolutionaire acties van de arbeiders over de hele wereld. Dit kameraadschap en deze eenheid kunnen niet worden bereikt zonder een directe breuk te bewerkstelligen van alle betrekkingen met het valse socialisme, dat de bourgeoisie de mensen voorhoudt. Deze vervalsing heeft overwinningen bezorgd aan de bovenlagen van het volk in de socialistische partijen. Deze vervalsing komt tot uitfing in verschillende vormen; zoals de sociaal-chauvinistische beweging, die uiterlijk socialistisch is, maar innerlijk chauvinistisch; haar leuze; "verdediging van het vaderland" was slechts een dekmantel om de belangen van de nationale bourgeoisie van het land te behartigen. Een ander voorbeeld was de beweging, die bekend stond onder de naam "Centrum", die voor een samenwerking was met de sociaal-chauvinisten om de schipbreuk lijdende 2e Internationale in stand te houden of te verbeteren. Van deze stroming hoorde men veel en zij was ook verbreid in het land. De belijders van deze stroming slingerden tussen sociaal-chauvinisten en de internationale revolutionaire beweging om een socialistische maatschappij te verwezenlijken.

De houding van deze socialisten, die twijfelden in welke richting zij moesten gaan, gaf gelegenheid aan de kleine bourgeoisie en de grote kapitalisten, die in het begin zich bedreigd voelden door de proletarische beweging na de eerste imperialistische oorlog, nieuwe krachten te verzamelen op de grondslag van het chauvinisme, ter handhaving van de oude maatschappij voor haar ineenslorting.

De nieuwe stroming die ontstaan is, is het fascisme.

De fascistische beweging heeft geen eigen grondbeginselen, zij is slechts gericht tegen alles, wat volgens haar foutief is. Op geestelijk gebied is deze beweging anti-rationalisme; in de politiek anti-liberalisme, anti-sociaal-democratie, anti-communisme.

De beleiders van deze beweging stellen vertrouwen in een leider, die zij verafgoden; een dictator, die volgens hen in staat is welvaart te brengen onder het volk.

De beleiders van deze beweging hebben geen vertrouwen in zichzelf en hebben geen vaste overtuiging. Zij zijn leeghoofden, omdat hun handelingen niet het gevolg zijn van gezond verstand.

Vandaar dat bij de opkomst van de beweging zij geen programma hadden; hun handelingen werden slechts gedreven door driften.

Door hun geestelijke leegheid zwiepten zij het volk op door middel van demagogie, zij deden klinkende beloften, die zij toch niet konden verwezenlijken. In werkelijkheid verdrukten zij op wrede wijze het proletariaat, de landarbeiders, de kleine boeren.

Om het volk hun eerste beloften, die niet nagekomen konden worden, te doen vergeten, beloofden zij voor de tweede maal, meer klinkend dan de eerste maal. Deze beloften konden ook niet ingelost worden, dan waren er weer ten derde male beloften en zo ging het door. Zij waren niet in staat om de maatschappij in eigen land te verbeteren.

De ellende nam grote vorm aan; onrust werd wreed onderdrukt. Zij zochten naar wegen om het volk zand in de ogen te strooien door het voeren van een agressieve politiek tegenover het buitenland en daarbij werden zij geholpen door het grootkapitaal.

Om deze politiek uit te voeren schiepen zij een geweldige legernacht. Tenslotte hebben zij de hele mensheid meegesleurd in een ongekende grote oorlog, de 2e wereld-oorlog.

Ook het Indonesische volk is niet gespaard gebleven van deze oorlog. De fascistische landen zijn door de democratische landen verslagen. Maar deze overwinning op de fascistische landen betekent nog niet, dat het proletariaat zijn doel heeft bereikt.

In het bijzonder het Indonesische volk maakt op dit ogenblik een critieke tijd zonder weerga in de geschiedenis door.

De Indonesische Communistische Partij voelt zich geroepen, een plicht opgelegd door de geschiedenis, om leiding te geven aan het volk om te komen tot een waarachtige socialistische maatschappij.

ndon.

Op dit ogenblik draagt de Republikeinse Regering een burgerlijk karakter. Het is mogelijk, dat deze regering het vertrouwen heeft van de kleine middenstand, maar dit vertrouwen is niet erg sterk.

Indien straks de vertegenwoordigende lichamen in het leven worden geroepen, dan staat de P.K.I. voor de strijd om de staat in te richten. In het algemeen zal de staatsinrichting waarborgen moeten inhouden voor een economische vooruitgang en de rechten van het volk, in het bijzonder waarborgen bevatten voor mogelijke overgang, tiada menggontjangkan (?) (zonder stoomissen ?) naar het "socialisme".

De P.K.I. is niet tevreden met een Republiek, die gebaseerd is op parlementaire burgerlijke democratie. Zulk een staatsstructuur heeft oude middelen om het volk te onderdrukken en zal alles in het werk stellen om deze middelen voor altijd te gebruiken. Deze middelen zijn: de politie, het leger, het ambtenarencorps, die meerdere rechten hebben dan het volk.

/en

De P.K.I. strijdt voor een democratische Republiek steunend op arbeiders en boeren. In de door de P.K.I. gewenste staatsstructuur moeten de politie en het leger afgeschaft en vervangen worden door een algemene militie, dat wil zeggen, dat het volk als geheel bewapend wordt.

Alle overheidsambtenaren worden niet door de Regering benoemd, maar worden gekozen door het volk en zij kunnen te allen tijde worden afgezet door het volk.

Het salaris van alle ambtenaren wordt vastgesteld, zodanig, dat zij niet meer betaald worden dan een kundige arbeider.

De vertegenwoordigende lichamen worden geleidelijk vervangen door sovjets van vertegenwoordigers van het volk.

Djakarta, 8-11-1945.

Hoofdbestuur van de P.K.I.

2/3

12

Besluiten van de Conferentie van de P.K.I. in Cheribon,
(overgenomen uit "Merdeka" no. 116, 15-2-1946).

Cheribon, 10 Februari.

De besluiten van de conferentie van de P.K.I.,
gehouden in Cheribon op 8 tot en met 9 Februari 1946 zijn:

a. Politiek.

1. de leden van de Nationale Conventie moeten uitsluitend vertegenwoordigers zijn van de politieke partijen (aan de Regering wordt overgelaten, welke partijen als politieke partijen worden beschouwd).
2. Voordat er besprekingen worden gevoerd tussen de Regering en het buitenland (Van Hook en Sir Archibald Clark Kerr) moet de Regering overleg plegen met de politieke partijen.
3. Het Kabinet moet samengesteld zijn uit leden van invloedrijke politieke partijen.
4. Autonomie voor de streken moet worden afgeschaft.
5. De Japanners, die in sommige streken ronddolen en naar het schijnt een "zelfstandige" nieuwe Regering in het leven willen roepen, moeten direct gevangen genomen worden door de Republikeinse Regering.
6. Waarborgen voor het recht van vrije meningsuiting in woord en geschrift, recht van vereniging en vergadering, recht om te staken. De soldaten hebben dezelfde rechten.
7. Ontvangen van wapens (?)

b. Economie.

Economische vrijheid, afschaffing van raden en bureau voor Welvaart op Jap. fascistische grondslag.

c. Sociaal.

van arbeiders Oprichting van vrije vakverenigingen/en boeren.

d. Andere Zaken.

1. Uitgifte van een dagblad "Njala" (Vlam), voorlopig in Soekaboemi. Het Weekblad "Bintar Merah" (Rode Stem) uitgegeven in Solo, onder leiding van den heer Sadikoen. De uitgifte van deze bladen staat onder controle van het Hoofdbestuur.

2. Aanvulling van het Hoofdbestuur van de P.K.I.

Afdeling Agraria:	Soetopo Wonobojo.
Afdeling Pers en Voorlichting:	Sadikoen (Soerabaja)
Politiek Bureau:	Moh.Sjah en Lauw King Ho.
Afdeling Arbeiders:	Sastrosoewingo (Cheribon).

Het volgende P.K.I.-congres zal op 20 October 1946 in Solo worden gehouden.

Andere Besluiten van de Conferentie van de P.K.I.

(Overgenomen uit "Merdeka", no. 117, 15-2-1946).

Oeribon, 13 Februari (Antana):

In aansluiting op het bericht over de besluiten van de Conferentie van de P.K.I., gehouden van 8 tot 10 Februari in Oeribon, kan nog worden gemeld over de andere besluiten die genomen zijn op die conferentie:

1. uitgifte van het dagblad "Njala" voorlopig in Soekaboemi
Het weekblad "Bintang Merah" verschijnt in Solo onder leiding van den heer Sadikoen. De uitgifte van beide bladen staat onder controle van het Hoofdbestuur van de P.K.I..

2. Aanvulling van het Hoofdbestuur:

Afdeling Landbouw: Soetopo Wonobojo.

Afdeling Pers en voorlichting: Sadikoen.

Afdeling Politiek: Mr. Moh. Sjah en Tan King Ho.

Afdeling Arbeiders: Sastro Soewirjo.

3. Het volgende congres zal gehouden worden op 20 October 1946 in Solo.

20

15

Vergadering van de Partai Komunis Indonesia.

17-3-1946 in het bioscoopgebouw Sriwedari (Solo),

bezocht door pl.m. 300 personen.

1. Vergadering 16 u. - 18 u.

2. De Internationale werd gezongen (Moh. Roesin).

3. Opening van de vergadering door den voorzitter van de sectie van de P.K.I. van Solo: Wirosueharto.

- de lotgevallen van de P.K.I., onder leiding van Mr. Joesoef.

- handel en wandel van Mr. Joesoef; hij is geen communist, maar een bourgeois.

- congres te Cheribon op 8 - 10 Februari 1946; gevolg opschudding en duisternis.

- overal hebben incidenten plaatsgehad: Perzië (olie).
Syria.
Palestina.
Indonesia.
India enz.

- Indonesia; de toestand is critiek - geen hoge prijzen!

- De kapitalisten (Rockefeller) geven geld aan verschillende instanties om hun bezit te beschermen - Ford is schatrijk, heeft grote fabrieken; productie 1000 auto's per dag.

- verdrijft het egoïsme, het behartigen van eigen belang, en raakt niet onder invloed van het kapitalisme en het imperialisme.

- De rijkdommen van ons land zijn voldoende voor allen, mits de verdeling rechtvaardig gebeurt.

4. Moh. Koesin:

geeft toelichting over de resultaten van de conferentie in Cheribon.

- de gevolgen zijn slecht, omdat de P.K.I. ontspoord is.

- verscheidene secties zijn weggelopen, o.a. de sectie van Solo.

- Sectie Solo blijft actief werken. Is verwonderd, dat hij de leden van het Hoofdbestuur van de P.K.I. niet kent en er zijn 2 soorten zikkels en hamers: grote en kleine.

- lidmaatschapskaarten en instructies zijn nog niet ontvangen.

- Soejono; is Koerbia geschorst? De sectie Solo en het Rode Leger van Solo staan op de lijst voor schorsing.

- Er ontstaat een gevecht; Soejono en anderen worden vastgehouden.

.. de schriftelijke voorstellen worden niet voorgelezen.

.. de afgevaardigden van Solo (Moh. Roesin en Atmomartono) geen naar huis, zij zijn het niet eens met de woorden van Mr. Joesoef, die tweedracht wil brengen in de gelederen van de P.K.I., hij scheldt op en beschimpt de Republikeinse Regering en veroordeelt Soekarno, Hatta, Sjahrir (over de onderhandelingen). 2 volle schepen met levensmiddelen zijn naar Londen gezonden, de T.R.I. politie zijn fascistisch en werktuigen van de bourgeois. Secties die weggelopen zijn, zijn: Banjoemas, Cheribon, Madioen (Rode Leger) en Solo (allen).

.. Bijeenkomst voor de bijlegging door een Comité te Djogja op 7. Maart 1946.

a. De P.K.I. werkt door.

b. Joesoef reprimande, daar het geen voortzetting is van de P.K.I. van 1926.

c. Bijlegging door het Comité P.K.I.

d. Het Congres moet beraden over de organisatie, maar Mr. Joesoef wordt kwaad, is het er niet mee eens.

e. Er is geen enkel verband tussen de secties en het Hoofdbestuur, omdat er geen één leiding is.

.. Leden van de P.K.I. moeten er zich van bewust zijn.

5. Boedojo.

Men zij gewaarschuwd, dat men niet bedrogen wordt door de imperialisten.

.. P.K.I. - Solo, er is slechts één.

.. Samenstelling:

Voorzitter:	Wirosoeharto.
Vice-voorzitter:	Atmomartono.
Secretaris I:	Moh. Koesin.
" II:	Siswosoedarmo.
Organisator:	Atmomartono.
Financiën:	Wirosoemarto.

6. Om 18 u. het Lied: "Darah Rakjat". (Bloed van het volk).